

Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΑΣ

Η έκδοση του Νεχωρίτη μας υπήρξε ένα μεγάλο γεγονός στην ιστορία του Συλλόγου μας και αγκαλιάστηκε από όλους τους χωριανούς μας όπουδήποτε και να βρίσκονται.

Βέβαια ο κόπος εκείνων που ασχολούνται με την έκδοση τόσο από το Διοικητικό Συμβούλιο, όσο και από άλλα μέλη είναι μεγάλος.

Πρώτον υπάρχει η δυσκολία για τη συγκέντρωση υλικού τέτοιου που να είναι αποδεκτό από όλους τους χωριανούς.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν και δυσμενείς κριτικές για μερικά γραφόμενα, αλλά αυτό συμβαίνει σε όλες τις εκδόσεις λόγω της διαφορετικής αντίληψης και υποκειμενικών απόψεων.

Πάντως το εκάστοτε Δ. Συμβούλιο προσπαθεί να σταθεί με το υλικό που συγκεντρώνει μέσα στα πλαίσια της βασικής αποστολής του, δηλαδή της ενημέρωσης των μελών του με νέα από το χωριό και τους απανταχού Νεχωρίτες και της ικανοποίησης κατά το δυνατόν των απαιτήσεων και επιθυμιών.

Γι' αυτό πρέπει όλοι να παίρνουμε την ωφέλιμη πλευρά του δελτίου μας και που είναι η καλύτερη.

Με την ευκαιρία αυτή το Δ. Συμβούλιο αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει συγχρόνως τον συμπατριώτη μας κ. Δημήτριο Β. Φούρλα διότι η ύλη που μας στέλνει είναι η δακτύλου μας, αλλά και τα θέματά του κρατούν το ενδιαφέρον των περισσότερων αναγνωστών μας.

Επίσης πρέπει να τονίσουμε (το τονίσαμε και παλιότερα) ότι τυχόν παραλείψεις είτε από ειδήσεις είτε από την Κοινωνική ζωή δεν οφείλονται σε άλλους λόγους αλλά στο μοναδικό λόγο ότι δεν έχουμε ενημερωθεί και δεν είμαστε γνώστες τέτοιων ειδήσεων.

Γι' αυτό παρακαλούμε όλους τους Νεχωρίτες είτε στην Ελλάδα είτε στο χωριό, είτε στην Αμερική, στο μέτρο του δυνατού να μας ενημερώνουν επώνυμα ή ανώνυμα. Και ακόμη και επιστολές μικρού περιεχομένου μπορούν να μας στέλνουν με υποδείξεις προς βελτίωση του δελτίου μας ή ακόμη να δημοσιεύονται εφ' όσον βέβαια το Δ.Σ. συμφωνεί ότι δεν πρόκειται να δημιουργηθούν παρεξηγήσεις.

Και ερχόμαστε τώρα στην έκδοση του ημερολογίου.

Και η έκδοση του ημερολογίου αποτέλεσε σημαντικό σταθμό στις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Δυσκολίες αντιμετωπίζουμε στην εξεύρεση φωτογραφιών καταλλήλων και κοινής αποδοχής.

Και στο σημείο αυτό πάλι είμαστε υποχρεωμένοι να σημειώσουμε ότι μας βοήθησαν με φωτογραφίες κατά βάση οι κ.κ. Αθανάσιος Βλάχος, Παντελής Μέρμηγκας και Κων. Μάντης.

Παρακαλούνται όλοι όσοι μπορούν, να μας διαθέσουν φωτογραφικό υλικό, για τα μελλοντικά ημερολόγια.

Επίσης θα παρακαλέσουμε όλους τους χωριανούς μας που λαβαίνουν ημερολόγιο να το ενισχύουν οικονομικά διότι με δυσκολία καλύπτεται μέχρι τώρα τα έξοδά του, και θα γίνει προβληματική η έκδοσή του στα επόμενα χρόνια.

Ζητούμε συγγνώμη για αυτή την ενόχληση, αλλά νομίζουμε ότι όταν λέμε την πραγματική αλήθεια θα εκτιμηθεί περισσότερο.

ΕΥΧΕΣ

«ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ»

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας εύχεται καλὰ Χριστούγεννα και ο νέος χρόνος να σας χαρίσει υγεία, ευτυχία και κάθε ποθητή πρόοδο.

Το Διοικ. Συμβούλιο Νεοχωριτών Αμερικής

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χρήστος Αλπογιάννης

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Βασίλειος Κώτσας

ΤΑ ΜΕΛΗ: Δημήτριος Μάλλιος, Σπύρος Σγάγιας, Νικόλαος Μπαλαφούτας, Δημήτριος Μασγάλας, Γεώργιος Καραγιάννης, Ιωάννης Μάλλιος, Κων/νος Λιάζης, Ιωάννης Καραγιάννης, Δημήτριος Πλάκας και Νικόλαος Καραγιάννης.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την Κυριακή 1 Φεβρουαρίου 1981, στην αίθουσα των Υπαλλήλων Αγροτικής Τραπεζής, πραγματοποιήθηκε η ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, με θέματα ημερησίας διατάξεως:

1. Λογοδοσία του Διοικητικού Συμβουλίου.
2. Οικονομικός απολογισμός.
3. Ανακοινώσεις — λήψη αποφάσεων.

Πρόεδρος της Γενικής Συνελεύσεως εκλέχθηκε ομόφωνα ο κ. Γεώργιος Δ. Φούρλας και Γραμματέας ή δι' δα Μάνθας Π. Πέρμηγκας.

Στην αρχή ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Κων/ντος Μάντης ανέπτυξε, με συντομία, τη δραστηριότητα του Δ.Σ. κατά το έτος 1980 (έκδοση ημερολογίου 1981, ενίσχυση απόρων συγχωριανών, ενίσχυση σπουδαστών, επίσκεψη ασθενών, διάθεση χρημάτων για τη βελτίωση της βατότητας του δρόμου Ψηλού Σταυρού — Γεφύρας κ.λπ.) και τόνισε ιδιαίτερα:

● Την πραγματοποίηση της χοροεσπερίδας, της έκδρομης και της συνεστιάσεως των νέων του χωριού μας.

● Την επίσκεψη, στον Υφυπουργό Γεωργίας κ. Χρυσ. Καραπιπέρη, Αντιπροσωπείας έκ μελών του Δ.Σ. και των κ.κ. Άλεξ. Φλώρος και Χρήστου Αλπογιάννη (Προέδρου Νεοχωριτών Αμερικής), στον οποίο ανέπτυξαν οδικά ζητήματα του χωριού μας.

● Την επίσκεψη του Προέδρου και του Αντιπροέδρου του Δ.Σ. (Κ. Μάντης, Ν. Μπαζιώνης) στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Συγκοινωνιών κ. Δ. Λιβανό για να παραμείνει στη γραμμή Θέρμου — Νεοχωρίου ο κ. Απόστολος Κρανιάς.

● Την αποστολή επιστολής στο Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού για την Οικονομική ενίσχυση, προς αξιοποίηση του κτήματος Αθανασίου Λόη. Το θέμα αυτό της οικονομικής ενισχύσεως παρακολουθεί ο κ. Παύλος Βλάχος, ο οποίος συναντήθηκε με τον Υπουργό Έσωτερικών κ. Χ. Στράτο για θέματα του χωριού μας.

Στη συνέχεια ο ταμίας του Συλλόγου μας κ. Κων/ντος Άλεξ. Φλώρος ανέλυσε λεπτομερώς τα έσοδα και τα έξοδα του Συλλόγου κατά το έτος 1980 (Σε άλλη στήλη δημοσιεύεται ο Ισολογισμός του έτους 1980 και ο Προϋπολογισμός του έτους 1981).

Στη Γενική Συνέλευση έγινε ακόμα συζήτηση για πολλά ζητήματα του Συλλόγου και του χωριού, ανέπτυξαν τη γνώμη τους πολλά μέλη του Δ.Σ. και του Συλλόγου και αποφασίστηκε:

- α) Η αύξηση της ετήσιας συνδρομής από 150 σε 300 δρ.
- β) Η συμπλήρωση, όπουδήποτε εντός του 1981, της παιδικής χαράς του Σχολείου του χωριού μας.
- γ) Η χρηματοδότηση, κατά προτεραιότητα, των έργων του χωριού μας.

Ακόμα η Γενική Συνέλευση αποφάσισε να μην εγγραφεί, προς το παρόν, ο Σύλλογός μας στην ΟΜΟΣΠΑΝΔΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ και έδωσε εντολή στο Δ.Σ. να ερευνήσει τη δυνατότητα για την αγορά Γραφείου, για τη στέγαση του Συλλόγου.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

1.—Εφέτος το χωριό μας, όπως και όλη η Ελλάδα, δοκιμάστηκε από το βαρύ χειμώνα. Για πολλές μέρες οι συγχωριανοί μας έμειναν αποκλεισμένοι, δεν είχαν συγκοινωνία, τηλέφωνο και ηλεκτρικό ρεύμα. Πέρασαν πραγματικά δύσκολες μέρες χωρίς γιατρό και φάρμακα. Έγιναν ενέργειες από το Κοινοτικό Συμβούλιο, τους κατοίκους του χωριού και από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας για την ταχύτερη αποκατάσταση των δλαδών. Τελικά οι άριστες Κρατικές Υπηρεσίες, στα μέτρα του δυνατού, —άφου όλη η Ελλάδα ήταν σχεδόν σκεπασμένη από χιόνια— αποκατέστησαν τη συγκοινωνία και επιδιόρθωσαν τις δλαδές

των τηλεφωνικών γραμμών και των γραμμών του ηλεκτρικού ρεύματος.

Με την ευκαιρία αυτή τονίζουμε ότι είναι ανάγκη ο δημιουργικός Νομάρχης κ. Θανάσιμος, να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να εφοδιασθούν οι Τεχνικές Υπηρεσίες της Νομαρχίας με τα ανάλογα μηχανήματα και το χειμώνα να βρίσκονται σε έπικαιρα σημεία πλησίον των όρεινων περιοχών και σε πλήρη ετοιμότητα ώστε να άποκαθιστούν τις ζημιές που θα δημιουργούνται από το χειμώνα. Για τη δική μας όρεινη περιοχή ανάλογα μηχανήματα πρέπει να έδρουν στον Πλάτανο Ναυπακτίας.

2.—Με ενέργειες του Βουλευτού

● Συνέχεια στη 2η σελίδα

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Στις 14 Δεκεμβρίου 1980 το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας σε συνεργασία με τους νέους του χωριού μας πραγματοποίησε στο Κέντρο «ΣΚΑΦΙΔΑ» στη Ζ. Πηγή—Βύρωνος, την ετήσια εκδήλωση για αυτούς.

Παρέστησαν πλέον των 50 νέων, οι όποιοι διασκέδασαν πάρα πολύ και έμειναν ένθουσιασμένοι, γιατί εκτός από το χορό και το κέφι που επικράτησε, γνώριστσαν καλύτερα και συνδέθηκαν πιο στενά.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Κων. Μάντης μιλώντας στους νέους μας είπε τα εξής:

«Αγαπητά μας Παιδιά,

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας πραγματοποιεί και φέτος την εκδήλωση για σας, την οποία σεις οι ίδιοι αναλάβατε και διοργανώσατε και που όπως βλέπουμε έχει επιτυχία.

Ελπίζουμε ότι όλοι θα μείνετε ευχαριστημένοι από την άποψινή εκδήλωση. Σκοπός αυτής της εκδήλωσης είναι βέβαια να περάσετε μια ευχάριστη βραδιά.

Αλλά για το Σύλλογό μας βαθύτερος σκοπός είναι να γίνετε συνεχιστές του έργου του που άργα ή γρήγορα εμείς θα σας παραδώσουμε.

Είναι γεγονός ότι εκείνοι που θα κρατήσει τους Νεχωρίτες ένωμένους όπουδήποτε και αν βρίσκονται, αλλά και θα διατηρήσει και τη Νεχωρίτικη ιδέα είναι ο Σύλλογός μας και ο άδελφός Σύλλογός στην Αμερική.

Τελειώνοντας σας εκφράζω τις εύχές του Δ.Σ. για καλή πρόοδο και σας εύχομαστε καλή διασκέδαση».

Οι νέοι μας συνέχισαν το χορό μέχρι το μεσονύκτιο και πιστεύουμε πως πέρασαν μια βραδιά άμορφη και χαρούμενη.

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Στις δύσκολες μέρες που πέρασε το χωριό μας από το βαρύ χειμώνα, που έπληξε και όλη την όρεινη Ναυπακτία, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας έστειλε στον κ. Νομάρχη Αιτωλ/νίας την 21 Ιανουαρίου 1981 το παρακάτω τηλεγράφημα:

«Νομάρχη Αιτωλ/νίας, Μεσολόγγιον.

Η Κοινότητά μας Νεοχώριον - Ναυπακτίας καθώς και τα γειτονικά χωριά έχουν αποκλεισθεί λόγω κακοκαιρίας.

Παρακαλούμε ενεργήσετε τα δέοντα, στα μέτρα του δυνατού, να άποκατασταθεί τάχιστα η όδική και τηλεφωνική επικοινωνία καθώς και η παροχή ηλεκτρικού ρεύματος».

Αθήνα 21 Ιανουαρίου 1981

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ—ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

Στη συνέχεια το Διοικητικό Συμβούλιο και έπειδή δεν είχε πληροφορίες για την υγεία, τη ζωή και τη διατροφή των κατοίκων του χωριού μας λόγω διακοπής της όδικής και τηλεφωνικής επικοινωνίας έστειλε την 31 Ιανουαρίου 1981 και δεύτερο τηλεγράφημα στον κ. Νομάρχη Αιτωλ/νίας με το παρακάτω κείμενο:

«Νομάρχη Αιτωλ/νίας, Μεσολόγγιον

Παρακαλούμε θερμά γνωρίσατέ μας σε ποιά κατάσταση βρίσκεται το χωριό μας Νεοχώριον—Ναυπακτίας από την κακοκαιρία που δοκιμάζεται η περιοχή μας.

Λόγω δλαδής του τηλεφωνικού δικτύου δεν δυνάμεθα να επικοινωνήσουμε και να γνωρίζουμε πως βρίσκονται από άποψης υγείας, τροφίμων και ζωοτροφών και άνησυχούμε σαν χωριανοί και συγγενείς. Τα μέσα ενημερώσεως δεν άναφέρουν λεπτομέρειες για την περιοχή μας, ούτε τι ενέργειες έκαναν οι Υπηρεσίες της Νομαρχίας για την άποκατάσταση των ζημιών παρά μόνον ότι βρίσκονται άποκλεισμένοι».

Αθήνα 31 Ιανουαρίου 1981

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ—ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο έλαβε, στις 2 Φεβρουαρίου 1981, από τον κ. Νομάρχη, το εξής τηλεγράφημα:

«Κων/νον Μάντην, Πρόεδρο Συλλόγου Νεοχωριτών—Ναυπακτίας.

● Συνέχεια στην 4η σελίδα

Κοινωνική Ζωή



ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΩΝ ΜΑΣ

ΓΑΜΟΙ

Στην Αθήνα παντρεύτηκαν οι κ.κ.
1) Κων/νος Φ. Σακελίας μετά της δ/νος Νίκης Χρηστάκη.
2) Η δ/δα Μαγδαληνή Κ. Κολοκύθα (Τσέλιου) μετά του κ. Έμμανουήλ Πουλακάκη.
3) Ο κ. Αθανάσιος Γ. Λειβαδίτης μετά της δ/δος Σούλας Τσιούτσια.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στην Πάτρα βάφτισαν τα παιδιά του κ. Ιωάννου Κ. Σβούκα οι κ.κ.
1) Γ. Λαδόπουλος ονομάσας αυτό Κωνσταντίνο.
2) Ν. Παπαθεοδώρου ονομάσας αυτό Αθανάσιο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

● Πέθανε στην Αθήνα σε σιδηροδρομικό ατύχημα η Ειρήνη Κ. Κολοκύθα (Τσέλιου).
● Πέθανε στην Πάτρα σε νεωτάτη ηλικία και κηδεύτηκε στο χωριό ο πυροσβέστης Ιωάννης Εύαγ. Χαρματζής.
● Πέθανε στην Αθήνα ο κ. Κων/νος Κολοκύθας (Τσέλιος).
● Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό ο Νικόλαος Τσιτσιμπέλης.
● Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό ο Κων/νος Άνασ. Μάρρος.
● Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό η Μαρία χήρα Άνδρ. Χαρμαντζή.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ήρθαν από την Αμερική κι' άφου έμειναν για λίγο άνεχώρησαν και πάλι:
Ο κ. Γεώργιος Ι. Κώτσαλος, ο κ. Χρήστος Ι. Καλαθάς, ο κ. Ανδρέας Γ. Χαρματζής, ο κ. Γεώργιος Μούγιας και τα παιδιά των κ.κ. Δημητρίου Μασγάλα, και Δημητρίου Λαΐνα, Αντώνιος και Χρήστος.
Επίσης ήρθαν από την Αμερική ο κ. Κων/νος Μάρρος ή κ. Ντούλα Θεολόγη και ο κ. και ή κ. Γεωργίου Μάλλιου.

Πήγαν στην Αμερική προς επίσκεψη των παιδιών τους ο κ. Απόστολος Γιάνναρης με τη γυναίκα του.

Ήρθε από την Αυστράλια για λίγο και άνεχώρησε και πάλι ο κ. Χρήστος Γραβάνης.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ο κ. Νικόλαος Μπαζιώνης για την ψυχή της μάνας του προσέφερε δραχμές 1.000.

Επίσης προσέφεραν έκτακτες προσφορές οι κ.κ.

Μυρισιώτης Δημήτριος (γαμπρός Κ. Κακατσίδα) δρχ. 500 και

Πουλακάκης Έμμανουήλ (γαμπρός Κ. Κολοκύθα) δρχ. 200.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Για την έκδοση της εφημερίδας μας λάβαμε τα παρακάτω ποσά:

ΑΠ' ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Λαζοδήμος Ιωάννης	Δραχ.	1.000
Μπαζιώνης Νικόλαος	250	
Ζωή Ξένια	200	
Τσόλκα Δήμητρα (Φούρλα)	400	
Παπακώστας Κ. του Χρ. Άγρ.	550	
Παπακώστα Εύαγγελία Β.	650	
Κουβελάς Κων/νος	200	
Μάλλιος Ιωάννης Άθ.	250	
Παντελίδης Γεώργιος	250	
Μάλλιος Ιωάννης Δ.	500	
Μάλλιος Κων/νος Δ.	500	
Ντούζος Γεώργιος	250	
Σπυρόπουλος Φώτιος	150	
Κοκορόγιαννης Παναγιώτης	500	
Βλάχος Παύλος	700	
Λειβαδίτης Χρήστος	150	
Λειβαδίτης Πολύκαρπος	150	
Σαλτός Δημήτριος	300	
Τζανακάκη (Λούπα) Λαμπρινή	300	
Ζαρκάδας Νικόλαος Γ.	200	
Μάλλιος Γεώργιος Ν.	500	
Χαρμαντζής Γεώργιος	200	
Μάλλιος Γεώργιος Άθ.	500	
Μάλλιος Ιωάννης Γ.	350	
Φούρλα Ντόλα	500	
Πλάκας Αντώνιος	150	
Παπακωνσταντίνου Μαγδαληνή	250	
Παπακωνσταντίνου Κων/νος	200	
Παπακωνσταντίνου Ιωάννης	200	
Μασγάλας Αντώνιος Ι.	350	
Παπακώστας Ιωάννης Δ.	200	
Κωσταρά Τασία	200	
Λούπας Νικόλαος	300	
Μπούρας Αθανάσιος	200	
Πλάκας Νικόλαος Γ.	300	
Σερεβέτας Ιωάννης	150	
Κολιζέρα (Σερεβέτα) Πολυξένη	200	
Σκεπαρινιάς Αντώνιος	400	
Λάππα Δήμητρα Κ.	500	
Κώτσαλος Ηρακλής	500	
Πετράκης Κων/νος	500	
Πέτσα Αθηνά	1.000	
Σγάγιας Γρηγόριος Κ.	850	
Ζηνέλης Ιωάννης	500	
Άλπογιάννης Γεώργιος	500	
Άλπογιάννης Δημήτριος Γ.	1.000	
Παπανικολάου Χρήστος	1.000	
Ιωάννου Νικόλαος	500	
Μάλλιος Χρήστος Σ.	200	
Μάλλιος Κων/νος Σ.	200	
Σπανός Ιωάννης (χωριό)	300	
Μάρρου Τασία	1000	
Ζαρκάδας Γεώργιος	200	
Φούρλας Κων/νος	500	
Σκεπαρινιά Έλενη	200	
Κωστή Κωστούλα	100	
Ξύκη Ζωή	200	
Λαζοδήμος Κων/νος	500	
Παπακώστας Γεώργιος (Άράχωδα)	200	
Λειβαδίτης Κων/νος Άθ.	250	
Κωτσάλου Μαίρη του Σπ.	300	
Παπαγεωργίου Αθανάσιος	250	
Φλέγκα Αικατερίνη	250	
Σβούκας Αθανάσιος	400	
Τσαρούχη (Τσιτσιμπέλη)		
Σπυριδούλα	300	
Τσιτσιμπέλης Απόστολος	300	
Καλαθάς Αθανάσιος του Θ.	250	
Κατσαούνης Σωτήριος του Ν.	300	
Καλαθάς Κων/νος του Ι.	250	
Πανάγος Δημήτριος Άρ.	300	
Καλλιὰ (Λάππα) Βούλα	500	
Καραγιάννης Απόστολος Κ.	1200	

ΑΠ' ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Λαμνάτου Σωτηρία	Δολ.	20
Καραγιώργιος Νίκος και Μαρία	10	
Λειβαδίτης Έλευθερίος	10	
Μαζιάς Θωμάς	20	
Σπανός Κων/νος	10	
Μπαλαφούτας Ιωάννης Θ.	10	
Βλάχος Νικόλαος	10	

1.—Από τον κ. Γεώργιο Συρσίρη, από το χωριό λάβαμε το παρακάτω γράμμα:

«Ράχη Κουκιά 81»

Ο Γεώργιος Συρσίρης εύχεται εις όλους τους χωριανούς του ένα εύτυχισμένο 81.

Εμείς εδώ στη ράχη τα κουκιά δρισκόμαστε 8—10 οικογένειες δυό - δυό ή τρεις, τρεις άρια - άρια. Αν λείπει ένας άλοίμονο στον άλλο.

Βγαίνοντας στη ράχη του Μπραζογιάννη στο εϊκόνισμα, κυτάς προς τα κάτω δεξιά τι να δής, σπίτια έρηπωμένα, χωράφια παραμελισμένα.

Κατεβαίνοντας το δεξιό για το

Γιαννάκου Ντούλα Δ.	5
Κοτσώνη (Γιαννάκου) Εύαγγελία	5
Μάλλιος Ιωάννης Θ.	20
Μάρρος Κων/νος	δρχ. 1000
Κώτσαλος Γεώργιος Ι.	δρχ. 500
Κώτσαλος Βασίλειος Ι.	δρχ. 500
Φούρλας Κων/νος (Γαλλία—φράγ-γα 500)	δρχ. 5000
Γραβάνης Χρήστος (Αυστράλια)	δρχ. 500
Λαΐνας Δημ.	δολ. 10

«Είς μνήμη του άείμνηστου Νικολάου Τσιτσιμπέλη πρόσφεραν στον Σύλλογό μας για τους σκοπούς του οι:

1) Η Διοίκηση Τραπέζης Κρήτης δρχ. 5.000

2) Ο κ. Παπαδόπουλος Λεωνίδας, Δ/ντης Καταστήματος Τραπέζης Κρήτης Πειραιώς δρχ. 2.000

3) Ο κ. Ιωάννης και Ιωάννα Γαλανάκη και ή κ. Θέκλα Θωμαΐδου δρ. 2.000».

ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ ΦΟΥΣΤΑΝΕΛΛΩΝ

Για τον παραπάνω σκοπό προσέφερε στο Σύλλογο: ο κ. Δημήτριος Σαλτός δρχ. 200

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Δ.Σ. εκφράζει τις ευχαριστίες του στο συγχωριανό μας κ. Δημήτριο Καρανδρίκα, διότι τις αυτοκόλλητες διευθύνσεις που στέλνουμε την εφημερίδα, το ήμερολόγιο και τη λοιπή άλληλογραφία μας, έπιμελείται και έκτυπώνει ο ίδιος με δαπάνη του, ή οποία είναι σημαντική και έτσι συμβάλλει στο έργο του Συλλόγου μας.

*

«Θεωρούμε υποχρέωσή μας να ευχαριστήσουμε όλους τους χωριανούς μας που συμπαραστάθηκαν καθ' οιονδήποτε τρόπο εις την παροχή πρώτων βοηθειών και έν συνεχεία στο βαρύ πένθος διά τον θάνατο του αγαπημένου μας άδελφού και θείου.

Επίσης ευχαριστούμε και το Σύλλογο για το συλλυπητήριο τηλεγράφημά του».

Τα άδελφια Έλενη και Αθανάσιος Παπαγεωργίου

Οί άνιψιοί Αναστάσιος και Ιωάννης Άθ. Παπαγεωργίου

χωριό δρισκόμαστε στον άμπλα των Λαϊναίων με το κρύο το νερό, μετά στον Κάκαβο και του Τσούμ του βρό, με το κρεμαστό νερό, κρύο και δροσερό. Λίγο πιο κάτω από το γαλαζόνερο είναι το νέο γεφύρι με το παλιό, εκεί πηδάει ο πετροκότσιφας με την σουσουράδα...

*

2.—Από τον κ. Αντώνιο Ι. Μασγάλα που μένει στη Μυτιλήνη λάβαμε το έξης γράμμα.

ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ — ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

Θερμά συγχαρητήρια σε όλο το Διοικητικό Συμβούλιο διά την προσπάθεια και το μεγάλο έργο που έχουν αναλάβει διά την εξύψωσιν και διατήρησιν του Συλλόγου μας. Με την έκδοση της εφημερίδας, τις διάφορες έκδηλώσεις και το ήμερολόγιο, με τις ώραιες φωτογραφίες, που φέτος ήταν από το Παλιονέχωρο, και σαν Παλιονεχωρίτης μου θύμισαν τα παιδικά μου χρόνια. Βλέποντάς τα άφαιρέθηκα για λίγο και δρέθηκα νοερά σ' όλα αυτά τα μέρη, που πάντοτε με συγκινούν και τα νοσταλγώ.

Άλλά και ή εφημερίδα μας με την ενημέρωση σχετικά με τις δραστηριότητες των συγχωριανών μας και τα νέα τους.

Και πάλι θα ήθελα να συγχαρώ όλο το Συμβούλιο του Συλλόγου μας για τις κοινωφελείς προσφορές, και συμπαραστάση που προσφέρει στους χωριανούς μας. Αυτά είναι πάρα πολύ λίγα άπ' ότι ήθελα να σας εκφράσω.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Αντώνιος Ιωάννου Μασγάλας
—Μυτιλήνη.

*

3) ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Σας ευχαριστούμε όλους έσας που μάς θυμόσαστε και μάς στείλατε το ήμερολόγιο.

Σας εύχόμαστε καλή πρόοδο στο Σύλλογό σας.

Αμερική

Μαρία και Νίκος Καραγιώργος
(Τό γένος Ιωάννου Πετράκη)

*

4) ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

Ο Σύζυγός μου, τα παιδιά μου και εγώ εύχόμεθα στην εφημερίδα μας τον «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» καλή πρόοδο, και γι' αυτό είμαι σίγουρη, γιατί τον αγαπούμε όλοι πολύ.

Σας ευχαριστούμε όλοι γιατί το έργο σας είναι άξιόλογο και σας θαυμάζουμε.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Αμερική

Σωτηρία Λαμνάτου
(Τό γένος Ιωάννου Ζάχου)

*

5) ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ.

Λάβαμε το ήμερολόγιο που μάς

στείλατε και σας ευχαριστούμε που μάς θυμηθήκατε.

Αμερική
Εύαγγελία Λέτσα
(Τό γένος Εύθυμίου Πανάγου)

*

6) ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Σας στέλνω... και εάν το έγκρινετε γράψτε και το παρακάτω:

«Ο άνθρωπος και με τα λίγα ζεί, και τα πολλά δέν του φτάνουν».

Αμερική—Ιωάννης Θ. Μάλλιος.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα.

της έπαρχίας μας κ. Χρήστου Φωτόπουλου, έγκρίθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών με την ύπ' αριθμόν Κ. 10734/318/80 άπόφασή ή διάθεση από τα Κρατικά Λαχεία, ποσού 30.000 δρχ. για τις άνάγκες του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας.

3.—Αποτελεί δυσάρεστο γεγονός, για το χωριό μας, ο άίφνιδιος θάνατος του άείμνηστου λεβεντόπαιδου Γιάννη Εύαγ. Χαρμαντζή, ο οποίος προσέξηνσε μεγάλη λύπη στο χωριό και στους άπανταχού Νεχωρίτες.

Ο άείμνηστος εύρίσκετο στο χωριό μας με άδεια και άσθενήσας άίφνιδίως ενώ μεταφέρετο με το αυτοκίνητο του κ. Κων. Φούρλα προς Ναύπακτο και Πάτρα στο χάνι Λιδιου, κατέφθασε προς τουτό από Άράχωδα—πληροφορηθείς το συμβάν—ο Βουλευτής της Έπαρχίας μας κ. Χρήστος Φωτόπουλος, ο οποίος παρέλαβε με το αυτοκίνητό του τον άσθενή και τον μετέφερε στην Πάτρα και ένδιαφέρθηκε περαιτέρω για την είσοδό του στο Νοσοκομείο κ.λ.π.

Η πράξη αυτή του κ. Φωτόπουλου είναι άξιέπαινη και άξια υπογραμμίσεως. Άξιέπαινος άκόμα είναι και ή ένέργεια του συγχωριανού μας κ. Κων. Φούρλα, σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή, ο οποίος και σε παρόμοιες περιπτώσεις και με δύσκολες καιρικές συνθήκες έχει δείξει το ένδιαφέρον του για άσθενείς χωριανούς μας και γειτονικών χωριών.

Ο άτυχος Γιάννης Χαρμαντζής δέν σώθηκε, πέθανε στην Πάτρα και μεταφέρθηκε στο χωριό, τη γενέτειρά του, με αυτοκίνητο της Πυρεσβεστικής Υπηρεσίας και με συνοδεία πυροσβεστών συναδέλφων του. Στην κηδεία παραβρέθηκε Αντιπροσωπεία συναδέλφων του από την Πυροσβεστική Υπηρεσία Καρπενησιού που ύπηρετούσε.

Την ταφή παρακολούθησε όλο το χωριό, όπως πάντα, με πολύ θλίψη. Έτσι το χωριό μας έχασε ένα νέο θλασάρι του.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ του Γιάννη Εύαγγ. Χαρμαντζή.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΟ ΠΑΛΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Υπό του κ. Δημητρίου Β. Φούρλα

● Συνέχεια από το προηγούμενο

Και ο τωρινός χορός —μονός διπλός, τρίδιπλος, τετράδιπλος— είναι κοινός. Η «παλιά τάξη» δεν τηρείται (ως και νιάνιαρα βλέπεις πασμένα ανάμεσα στους μεγάλους), φυλάγεται όμως η αράδα στο ποίος θα χορέψει μπροστά. Και χορεύουν όλοι μπροστά: άντρες, γυναίκες, κορίτσια, παιδιά.

Ο χορός κρατάει δυο μέρες και τρεις νύχτες. (Ακριβέστερα: τρεις νύχτες, 22-23-24 Αυγούστου· από τότε που ηλεκτροφωτίστηκε το χωριό γενήκαμε νυχτοπούλια). Έπισημα όμως ο χορός «πάνεται» το βραδάκι ανήμερα.

Οι οργανοπαίχτες, καθισμένοι σε περίοπτη εξέδρα, παίζουν στόν καθένα χορευτή δυο τραγούδια: ένα τοσάμικο κι ένα σουρτό. Παίζουν δυο τραγούδια (πρώτα το τοσάμικο κι ύστερα το σουρτό) απ' όσα ξέρουν κι έχουν καταγραφμένα στα τετράδιά τους. Παίζουν «παραγγελία», άρκει να συμφωνήναι οι μπροστινοί. Αν ή προτίμηση του πρωτοχορευτή είναι γνωστή στους οργανοπαίχτες του την παίζουν. Είναι, βέβαια, και χορευτές δίκως προτιμήσεις. «Ο καλός ο μύλος ούλα τ' αλέθει», σου λένε.

Τα τραγούδια που παίζουν τα όργανα είναι, συνήθως, «νεοδημοτικά» ή «δημοτικοφανή» δηλ. μέτρια ή μετριότατα στικουργήματα ταιριασμένα πότε σε παλιούς δημοτικούς νηχούς και πότε σε άμανεδορεμπετικοισφιτετέλικους σκοπούς: «Όπα νινανάι νά...», «Άμάν, Γιαβρούμ» και τα παρόμοια.

Καλά τοσάμικα (τουλάχιστο στο νηχό, γιατί στα λόγια λένε άλλ' αντί' άλλα) είναι ή 'Ιτιά, ο 'Ηλιος, ή 'Αράχοβα, ή Μαυριδερούλα, ο Γρίβας, ή Πενταγιώτισσα, ο Σουφάρης, ο 'Αϊτός, ο Πλάτανος, ή Παπαδάμπρανα, Παιδιά μ', γιατί είστε ανάλλαγα, Κίνησαν τα καράδια.

Ο μπροστινός σπετάει στα όργανα δ,τι προαιρείται. Άλλος πλερώνει στην αρχή, άλλος στη μέση, άλλος στο τέλος του χορού του. Κι αν είναι διπλός ο χορός, διπλή κι ή πλερωμή· κι αν είναι τρίδιπλος ο χορός, τριπλή κι ή πλερωμή. Κι άχώρια τα κεράσματα δηλ. δ,τι παρπανισιότα πετάνε οι δικοί κι οι φίλοι. Ός και γριούλες «εξεκομποθιάζονται» να κεράσουν για τόν άγγονα ή την άγγώνα. Για τα κορίτσια και τις γυναίκες που χορεύουν μπροστά πλερώνουν τ' άδέλφια τους, οι άντρες τους.

(Δεν είναι «έξυπνάδα» αυτό που κάνουν, ελάχιστοι ευτυχώς, νεαροί και νεαρές να χορεύουν απλέρωτα).

Κάποτε οι χορευτές κερνάνε τα όργανα και το χορό ποτό ή λουκούμι «για την καλήν ύγεια και την καλή καρδιά».

Οι καλοί χορευτές έντυπωσιάζουν όσο να ειπεί. Κι άκούς παινέματα:

—Γειά σου, λεβεντουριά μου!
—Ποιός τη χάρη σου!
—Νά ζήσεις να χαίρεσαι!
—Χαρά στη μάνα που σ' έχει και σε καμαρώνει!

—Νά πεθάνει ο Χάρος!

Άκούς κάπου-κάπου και χειροκροτήματα. (Οί παλιοί δεν τόν είχαν συνήθιο να χειροκροτάνε. Τράβαγαν όμως απ' τόν σελάχι τη «μαυροβουνιώτισσα» και μπάμ! μπούμ! καίγεται τόν πελεκούδι).

Χαίρεται κι εύφραίνεται ή καρδιά σου να βλέπεις καλούς χορευτές.

Ο νιός καμαρωτός, στητός, άνάλαφρος, θαρρείς πως τη γής δεν την πατάει, πετάει:

«Λεβέντης είσαι μάτια μου, λεβέντικα χορεύεις».

Μα κι ο ήλικιωμένος χαμογελαστός, κεφάτος, πολύπειρος τού χορού τεχνίτης, μετρημένος στα βήματα, στα πατήματα, στα πηδήματα.

Η νιά γοργοκίνητη, βεργολυγρή, χαμηλοβλεπούσα, χορεύει όμορφα, χαριτωμένα:

«Γειά σου, χαρά σου πέρδικα, που περπατείς λεβέντικα»

Μα κι ή παντρεμένη, άκροκρατώντας τόν μαντήλι κι έχοντας τόν δεξί στη μέση της, πάει σιρωτά, σεμνά, σιγανά, ταπεινά.—

Δε λείπουν και οι άδέξιοι χορευτές, «ποδάρι δε σταυρώνουν» οι δόλοι! Και βλέπεις:

«Άλλος να «χορεύει μετρώντας και πατώντας, οά δασκαλούδι»· κι αν χάσει τόν βήμα πως να τόν ματάβρει; Πότε πάει-πάει κι όπισω δε γυρνάει, πότε γυρνάει άπότομα και μπάζς πέφτει άπάνου στο βασταχτή. Άλλος να «παίνει άγκούτσα τόν ποδάρι»· άμ τόν δεξί τόν χέρι πως να τόν βολέψει που «κρέμεται οά μαντανόξυλο»;

Άλλος να «κουτοσηδαίει οάν κατοίκι» κι άλλος να «κάνει λές και βαρεί τις άλογόμυιες».

Άλλος να κορδώνεται, ν' άναμπουρδώνεται, και δός του τα «όπα» και τα «όπα» να τυλίξει τόν ντορό.

Άλλος να χορεύει βαριά κι άσήκωτα «κρεμασμένος στο μαντήλι οάν τόν σφαχτό στο τσιγκέλι» (κι άλίμονο τού βασταχτή!) ή να «παίνει οάν κοψομεσιασμένο φίδι», ώστε να διαλογίζεσαι: τοσάμικο χορεύει ή ρεμπέτικο;

Άλλη να «σειέται και λυγίεται οάν την κωλοσούσα στην άκρορεματιά», άρρυθμα, άγουστα, άχαρα.

Άλλη να μοντερνίζει ύπερ τόν δέον δηλ. να «χορεύει άντρίκιό χορό»: πηδισιές, κωλοκαθισιές, ξετσιπσιές, που «θαρούνε άσχημα στο μάτι», δεν έγκρίνονται απ' τούς χωριανούς.—

Είναι και οι χορευταράδες. Και οι θαροχορευταράδες. Αυτοί χορεύουν με λίγους διαλεκτούς συντρόφους. Χορεύουν, συνεπώς, ή προτού παστεί ή, συνήθως, όταν διαλυθεί ο μεγάλος κοινός χορός.

Και χορεύουν και δυο και τρία και τέσσερα τραγούδια, όλα «παραγγελία»:

—«Παίξε μου την 'Ιτιά στα χοντρά», παραγγέλλνει ο ένας.

—«Πιάσε τη Μαλάμω χαμπλά» (Οί πονηροί τόν πάνε άλλου), είδοποιεί δεύτερος.

—«Βάρει (ή, χτύπα) τόν τάδε τραγούδι», διατάζει τρίτος.

—«Δάλα το (ή, γαργάλο το)», λέει άλλος και κλεί τόν μάτι στόν κλαριντζή που σημαίνει πως ο κλαριντζής ξέρει τα γούστα του δηλ. τι τραγούδι θα τόν παίξει και πως θα τόν τόν παίξει. Χορευτής και κλαριντζής άλληλομερακλώνονται. Και παραβγαίνουν έτουτος στο χόρεμα, εκείνος στο παίξιμο. «Μωρε έσκασε τόν νταούλια!» θαμούνται όσοι κάνουν χάξι. «Σάψαν τ' άχειλάκια του, πέσαν τόν δάχτυλά του!», λέ-

νε και για τόν πολύωρο κι άσταμάτητο παίξιμο τού κλαριντζή.

Κοντά στο νού πως τόν όβολα (χρήματα), που πέφτουν άπανωτά, μερακλώνουν άκόμα πιο πολύ τόν κλαριντζή.

—Γειά σου, 'Αράχοβα, με τόν κλαρίνο σου!

—Νά ζήσει τόν Νεχώρι, τ' όμορφοχώρι!

Παινεύει (και τονώνει) κλαριντζή και χορευτή, ή τραγουδίστρια.—

Τά τοιαλμάκια (φιγούρες) που κάνει ο μπροστινός, ποικίλουν από χορό σε χορό (ο πλουσιότερος χορός σε τοιαλμάκια είναι ο τοσάμικος) κι από χορευτή σε χορευτή.

Έχουμε τοιαλμάκια κοινότυπα κι άπλά. Τέτοια είναι οι γυρβολιές, οι πηδισιές (όχι οι κακόγουστοι και παρατραβηγμένοι, οι σηκωτοί κι ένισχυμένοι και ύπερψωμένοι σάλτοι που βλέπομε συχνά στα δημοτικά μπαλέτα), οι ψαλιδιές, οι κωλοκαθισιές, ο μύλος, τόν παλαμάκια, οι στράκες, τόν χτύπημα τού παπουτσιού με τ' άκρόχερο, τόν σουρίγμα με τόν δάχτυλο στο στόμα, τόν πέταγμα της σκούφιας ψηλά, τόν «όπα είπα λένω!».

Έχουμε και τοιαλμάκια πολύπλοκα, άκροβατικά, έντελώς προσωπικά: Ποιός τόν άρέσει να κόβει τόν μαντήλι· ποιός να πέφτει τ' άνάσκελα, κάνοντας τόν σωμα του καμάρα, κι ο βασταχτής να τόν πατάει στο στήθος· ποιός να στηρίζει τόν χέρι στη γής και να κάνει κωλοτούμπα· ποιός να σαλτάρει, να θηλυκάνει τόν ποδάρι του στη μέση τού βασταχτή και ν' αφήνει τόν σωμα του άνάστροφα κρεμασμένο. Άλλος θέλει να χορεύει μ' ένα ποτήρι κρασί στο κεφάλι· άλλος να χορεύει άπάνου σε τρία άναποδογυρισμένα ποτήρια. Άλλος «κρατάει τόν χορό στόν τόπο»: Βήματα-βηματάκια, πηδήματα - πηδηματάκια, τοιαλμάκια - τοιαλμακάκια, και να μήν ματατοπάει τόσο δά!

Οί παλιότεροι συνήθιζαν να χορεύουν και μέσα σ' ένα ταψί. Χόρευαν τόσο τεχνικά, προσεκτικά, έ-

● Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1980

Ε Σ Ο Δ Α

1. Υπόλοιπο 31.12.1979	Δρχ. 56.158
2. Συνδρομές μελών	14.450
3. Εισφορές για τήν έκδοση τού «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	67.015
4. Έκτακτες εισφορές	64.684
5. Έπιχορηγήσεις	30.000
6. Εισφορές για ήμερολόγιο 1980	26.756
7. Εισφορές για ήμερολόγιο 1981	5.850
Σύνολο Έσόδων	264.913

Ε Ε Ο Δ Α

1. Για έκτύπωση και άποστολή τού «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	34.595
2. Για έκτύπωση και άποστολή ήμερολογίου 1981	51.431
3. Δαπάνες για τόν Δημοτικό Σχολείο	10.060
4. Άγορά 1 γραφομηχανής	5.300
5. Γενικά έξοδα (έκδηλώσεις - ταχυδρομικά - τηλεφωνικά - έντυπα κλπ)	30.345
6. Οικονομική ένίσχυση συγχωριανών μας	14.500
7. Οικονομική ένίσχυση στην Κοινότητα τού χωριού μας, για Κοινωνικά έργα	38.984
Σύνολο Έξόδων	185.215
Υπόλοιπο 31.12.1980	79.698
	264.913

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1981

Ε Σ Ο Δ Α

1. Συνδρομές Μελών	20.000
2. Ήμερολόγιο 1981—1982	80.000
3. Έκτακτες	60.000
4. Έπιχορηγήσεις	60.000
5. Εισφορές για τόν «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	60.000
6. Υπόλοιπο χρήσεως	80.000
Σύνολο	360.000

Ε Ε Ο Δ Α

1. Έκδοση «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	40.000
2. Συντήρηση άμαξιτής οδού «Ψηλός Σταυρού - Γέφυρας»	40.000
3. Ένίσχυση άπόρων συγχωριανών μας	15.000
4. Ένίσχυση σπουδαστών	15.000
5. Ένίσχυση Δημοτικού Σχολείου	10.000
6. Έκτύπωση και άποστολή ήμερολογίου 1982	60.000
7. Γενικά έξοδα Συλλόγου	35.000
8. Ένίσχυση της Κοινότητας τού χωριού μας	60.000
9. Έπέκταση και συμπλήρωση παιδικής χαράς	30.000
10. Άποθεματικό	55.000
Σύνολο	360.000

ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο Πρόεδρος
Κ. ΜΑΝΤΗΣ

Ο Γραμματέας
Ν. Κ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

Τά Μέλη

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ - Σ. ΠΛΑΚΑΣ
Δ. ΤΣΟΛΚΑ - Ε. ΖΩΗ
Κ. Α. ΦΛΩΡΟΣ

ΟΙ ΝΕΧΩΡΙΤΙΣΣΕΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

—Τι τόν θέλ'νι τόν γράμματά οί τσιούπες; Ουίδι ιδζών' ύπηριτάνι, ουίδι ταξίδ' πάνι!

Και άλλοι ..θυμοσφοότεροι και... προνοητικότεροι:

—Τι τόν θέλ'νι τόν γράμματά οί τσιούπες; Νά γράφ'νι ραβασάκια στ'ς άγαπητ'κούς;

Άντιλήψεις που σήμερα φαίνονται τουλάχιστο περίεργες. Κι όμως κάποτε (έδώ κι έβδομήντα—όγδόντα χρόνια) είχαν άπήχηση και «πέρραση» στους άπλους κι άπλοϊκούς χωρικούς.

Έτσι και οι Νεχωρίτες παλιότερα: Ένώ τόν παιδιά (δηλ. τ' άγόρια) τόν στέλναν σκολειό να μάθουν «πέντε άγκούτσες», «δυό άγκλιδέρες», τόν καμμένα τόν κορίτσια τ' άφηναν άγράφματα.

Πρώτη Νεχωριτοπούλα που πήγε σκολειό (γύρω στα 1880) είναι, άπ' ό,τι ξέρω, ή Κολατσωνοκαλλιόπη (Μεμοήτρηνα). Άκολούθησαν ή Τυροσδοτοξένη (Κουδελού), ή Ζαρκαδοντούλα (Μπουχανονίκαινα)

ή Σκουτοβαγγελή (Πλακονάσαινα), ή Κρανοκατερίνη (Βλαχοθύμιαίνα), ή Καραγιωργοδοκιά (Λονάσαινα), ή Πετσομαριώ (Θεολόσαινα), ή Τσιπροκατερίνη (Γιανναροϊάνναινα), ή σως και κάποιες άλλες που δεν έξω άκούσει.

Στά σωζόμενα Μαθητολόγια (σχολ. έτών 1908—1910) είναι γραμμένες οι έξης:

Λάμπρω Κ. Μέμου
Ειρήνη Δ. Μάλλιου
Αικατερίνη Γ. Φλώρου
Αικατερίνη Χρ. Κολατσώνη
Αικατερίνη Άντ. Λάζου
Παναγιώτα Π. Μέρμηγκα
Ευαγγελία Χρ. Μάλλιου
Βασιλική Ά. Παπαλέξη
Άγλαΐα Κ. Φλέγκα
Άγλαΐα Γ. Γεωργαντά
Αικατερίνη Ν. Παπανικολάου
Έλένη Ά. Παπαλέξη
Αικατερίνη Ν. Κρανιά
Κωνσταντούλα Χ. Πατερέκα
Μαρία Χρ. Λόη
Αικατερίνη Γρ. Ντούζου

Μαρία Δ. Φούρλα
Όλγα Δ. Φούρλα
Τόν σχολικόν έτος 1910—11 είναι στο Μαθητολόγιο έγγεγραμμένα: άγόρια 54, κορίτσια 11, σύνολο 65.

Κατά τις έπόμενες δεκαετίες τού Μεσοπολέμου έχουμε:
σχολ. έτος 1920—21: άγόρια 43, κορίτσια 24, σύνολο 67.
σχολ. έτος 1930—31: άγόρια 49, κορίτσια 21, σύνολο 70
σχολ. έτος 1940—41: άγόρια 55, κορίτσια 47, σύνολο 102
Δημ. Φούρλας

Η ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Όπως γνωρίζεται λόγω άνωτέρως βίας (σεισμοί) αναγκάστηκε τόν Δ. Σ. να ματαιώσει δυστυχώς, τήν φετινή προγραμματισθείσα χοροεσπερίδα.

Νομίζουμε ότι όλοι θά άντιληφθήτε τήν άναγκαιότητα αυτής τής ματαιώσεως.

Ἦρθε ἡ ἀνοίξη μετὴν Πασχαλιὰ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΜΠΑΖΙΩΝΗ

«Ἀῦριο, αῦριο, αῦριο: Τὸ Πά-
(σχα τοῦ Θεοῦ!
Μακρυὰ χτυποὺν καμπάνες ἀπὸ
(κρύσταλλο»
Ὁδυσ. Ἐλύτης.
«Θὰ παίξουμε τὸν ἥλιο στὰ δά-
(κτυλά μας
Στὶς ἐξοχὲς τῆς ἀνοιχτῆς καρ-
(διάς
Θὰ δοῦμε νὰ ξαναγιενιέται ὁ κόσ-
(μος.....»
Ὁδυσ. Ἐλύτης.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω
ποιητικούς στίχους τοῦ Μεγάλου
σύγχρονου καὶ πολυβραβευμένου
ποιητῆ Ἐλύτη ἀναφέρεται στὴν Πα-
σχαλιὰ καὶ ὁ δεύτερος στὴν Ἀνοίξη.

Πασχαλιὰ καὶ Ἀνοίξη εἶναι δύο
μεγάλες καὶ ἀχώριστες γιοιτρές.
Ἡ Ἀνοίξη μετὰ τὰ κοντύλια τῆς
ζωγραφίζει τὴν Ἑλληνικὴ φύση ἀπ’
ἄκρο σ’ ἄκρο, μετὰ χιλιάδες χρώματα
καὶ ἀνοίγει τὰ παρὰ θύρα τῆς διὰ-
πλατὰς γιὰ νὰ μᾶς σκορπίσει τὰ ἀ-
μέτρητα ἀρώματά της. Τὰ πουλιὰ
λαλοῦν τὰ πιὸ ὠραία τους τραγου-
δια. Τὰ χελιδόνια ξαναγυρίζουν καὶ
ξαναχτίζουν τὶς φωλιές τους. Ἦρ-
θε ἡ Ἀνοίξη ποὺ ἀνοίγει ὅλους τοὺς
ὀρίζοντες καὶ μᾶς υποδέχεται στὸ
καταπράσινο καὶ μπουμπουκιασμέ-
νο Βασίλειό της.

«Τὸ λέν οἱ κούκοι στὰ βουνὰ
καὶ οἱ πέρδικες στὰ πλάγια»

Μαζί της ἡ Ἀνοίξη κουβαλάει
καὶ τὴν πασχαλιὰ τῆς Χριστιανωσύ-
νης, ἡ ὁποία ἀρχίζει ὡς γνωστὸ με-
τὴν Μεγάλῃ Βδομάδᾳ καὶ τὸ Θεῖο
δράμα.

Ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς θὰ συλ-
ληφθεῖ σὰν κοινὸς ἐγκληματίας, αὐ-
τὸς ὁ εὐεργέτης καὶ ὁ σωτήρας τῆς
ἀνθρωπότητος, μετὰ τὴν πασίγνωστη
καλωσύνη καὶ ὑπερμετρη ἀγάπη γιὰ
τὸ ἀνθρώπινο γένος. Θὰ ἀνέβει στὸ
Γολγοθὰ γιὰ νὰ σταυρωθεῖ.

Θὰ ὑποφέρει μιὰ ψυχὴ πόναν, ἡ
δυνατὴ, ἀνώτερη, ἡ ὁποία ἔγινε ἡ
κολυμπήθρα στὴν ὁποίαν ξεπλύθηκε
ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸ ξε-
ρεβος τῆς ἀμαρτίας της. Τὰ ἀγα-
θοποιὰ του χέρια ποὺ ἦσαν ἔτοιμα
νὰ ἀνακουφίσουν τοὺς πᾶσχοντες καὶ
τοὺς πεφορτισμένους καὶ τὰ ὁποῖα
τόσα θαύματα ἔκαναν θὰ καρφω-
θοῦν στὸν ξύλινο σταυρὸ μετὰ ἀνοι-
κτίρμονα καρφιά. Ἐπίσης τὰ πόδια
τοῦ ποὺ ἔτρεχαν δώθε, κείθε, παν-
τοῦ γιὰ νὰ σκορπίσει ὁ Κύριος χά-
ριτες θὰ τὰ δοῦμε καρφωμένα. Ἡ
γλώσσα του ποὺ ἔσταζε μέλι θὰ
καεῖ στὸν πυρετὸ καὶ κατάξερη θὰ
φωτίζει «διψῶ»!

Τὸ μέτωπό του ποὺ ἔξιζε κάθε
βαρύτιμο στέμμα θὰ φέρει τὸ ἀκάν-
θινο στεφάνι. Οἱ λεπροί, οἱ τυφλοί,
οἱ παραλυτικοὶ καὶ ὅλοι οἱ πεφορ-
τισμένοι τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐ-
θεράπευσε καὶ εὐεργέτησε, θὰ ξε-
χάσουν καὶ ἀρκετοὶ θὰ ποῦν «σταύ-
ρωσον, σταύρωσον αὐτόν».

Οἱ Χριστιανοὶ θὰ ζήσουν ἀπὸ
κοντὰ τὸ Θεῖο δράμα, τὴν Σταύ-
ρωση, τὸ μαστίγωμα, τὸν κολαφισ-
μὸ, τὴν ἀποκαθήλωση κλπ, καὶ θὰ
νοιώσουν τὴν πικρία, τὴν ἀχαριστία,
τὶς ταπεινώσεις καὶ τὴν ἀδικία.

Οἱ Ἐκκλησίαι θὰ πενθήναι. Τὰ
λιανόπαιδα θὰ στολίσουν τοὺς ἐπι-
ταφίους μετὰ ἀγριολούλουδα καὶ θὰ
ψάλλουν τὰ ἐγκώμια τοῦ ἐπιταφίου
θρήνου.

Τὸ ἀνοιχτάτικο ἀεράκι θὰ ψιθυ-
ρίζει «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύ-
λου...» καὶ τὰ σύννεφα θὰ ἀπαντοῦν
μεγαλογλυκά «Γλυκύτατόν μοι τέκ-
νον, ποὺ ἔδυσον τὸ κάλλος!».

Δὲν θὰ ὑπάρξει ἀνθρώπινη ψυχὴ

ποὺ νὰ μὴ συγκινηθεῖ καὶ νὰ μὴ γο-
νατίσει μπροστὰ στὸν ἐσταυρωμένο
καὶ νὰ μὴν προσευχηθεῖ στὰ πόδια
του.

Μὰ τὴν τρίτῃ μέρᾳ ἀπὸ τὴν Σταύ-
ρωση θαρθεῖ ἡ Ἀνάστασις. Ὁ Χρι-
στὸς θὰ λευτερωθεῖ ἀπὸ τὴν ἀνθρώ-
πινη σάρκα καὶ θὰ ἀναστηθεῖ «θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας». Αὐτὴ θὰ
εἶναι ἡ μεγάλη νίκη τοῦ Χριστοῦ.
Μακάρι μέσα σ’ ἓνα ὑπέροχο ἀνοι-
χιάτικο τοπίο νὰ ἔλθει μιὰ μέρα ἡ
εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη στὶς καρδιές
τῶν ἀνθρώπων, ὅλων τῶν ἀνθρώπων
καὶ φυλῶν τοῦ κόσμου.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου θὰ τρο-
μάξει τὶς ἐρινύες τοῦ σκότους καὶ
τῆς ἀμαθείας.

Γιὰ Ἀγάπη καὶ μόνον Ἀγάπη δι-
δάσκει τὸ Πάσχα «Πάσχα τεπνόν,
Πάσχα Κυρίου, Πάσχα!».

Στὴν Ἑλληνικὴ γῇ καὶ φυσικὰ
στὸ χωριὸ μας θὰ παλαιάνουν τὰ ἀ-
ναστάσιμα σήμαντρα τῶν Ἐκκλη-
σιῶν τὸ θρίαμβο τῆς Χριστιανοσύ-
νης. ἀνοίξετε ἀγκαλιὲς εἰρηνοφόρες
ὀμπροστὰ τοῦ Ἁγίου φιληθεῖτε
φιληθεῖτε χεῖλη μετὰ χεῖλη
πέστε Χριστὸς Ἀνέστη, ἐχθροὶ καὶ
φίλοι».

Ψῆστε τὰ πατροπαράδοτα σουφ-
λιστὰ ἀρνιά ἢ κατσίκια, χαρῆτε τῇ
σημασίᾳ τῆς Πασχαλίας, χορεύετε,
τραγουδεῖτε τσάμικα καὶ καλαμα-
τιανὰ καὶ γιορτάστε τὸ Πάσχα μετὰ
τὰ ὠραία Ρουμελιώτικα ἔθιμα τοῦ
χωριοῦ μας. Νηστεύσαντες καὶ μὴ
νηστεύσαντες ἄς εὐφρανθῶμε τὸ
Πάσχα.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Διάσμε μου καὶ βασιλικὴ
κι ἐσεῖς λελουδικὰ μου
μόκαψτε τὴν καρδιά μου.

Ἐσεῖς μ’ ἀποκοιμήσατε
καὶ μόφυγε ἡ γι—ἀγάπη,
κοντούλα καὶ γιομάτῃ,

Παίρνω τὰ ὄρη ψάχνοντα
καὶ τὰ βουνὰ ρωτώντα,
Θεὸ περικαλιώντα.

—Βουνά μου, μὴν τὴν εἶδατε
τὴν ἀγαπητικιά μου,
τὴν κόρη τὴν δικιά μου;
Σὰν πήγα καὶ τὴν ἤρθκα
στὸν ἀργαλειὸ νὰ ὑφαίνει,
τῆς κραίνω, δὲ μοῦ κραίνει.

—Κρίνε μ’, ἀγάπη μ’, κρίνε μου
δυὸ λόγια τιμημένα.
καὶ μὴ γελᾷς με μένα.

—Διάβαινε, ἀσίκη μ’, διάβαινε
καὶ σύρε στὴ δουλειά σου,
μὴν εὐρεῖς τὸ μπελιά σου.
(ἀπολυτὸ)

(Καταγραφή Δ.Φ.)

ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ

«Πείραζε τὸ παλιόφρεσο,
τώρα πειράζει ὁ φέσος;»

Ὁ Κολατσιώνης ὅ,τι κι ἂν ἔλε-
γε, δὲν τὸν ἄκουγαν οἱ χωριανοί.

—Χωριανοί, ἐγὼ λέω νὰ κάμου-
με τοῦτο, χωριανοὶ ἐγὼ λέω νὰ κά-
μουμε τ’ ἄλλο.

Καὶ οἱ χωριανοί:

—Μ.. κάτι μᾶς λὲς κι ἐσὺ μ’ αὐ-
τὸ τὸ παλιόφρεσο! τὸν ἀπόπαιρναν.
(Φόραγε ὁ καημένος ἓνα τριμμένο
φέσο, αὐτὸ εἶχε - αὐτὸ φόραγε, ποῦ
νά’βρισκε τὸ καλύτερο;)

Πάει κι ὁ Κολατσιώνης στὸν Πλά-
τανο καὶ ἀγοράζει ἓνα φέσο καλὸ, ψη-
λὸ, κατακόκκινο.

—Χωριανοί, ἐγὼ λέω νὰ κάμου-
με τοῦτο, χωριανοί, ἐγὼ λέω νὰ
κάμουμε τ’ ἄλλο.

Καὶ οἱ χωριανοί:

—Μ.. κάτι μᾶς λὲς κι ἐσὺ μ’ αὐ-
τὸν τὸν φέσο! τοῦ λένε.

Κι ὁ Κολατσιώνης ἀγανακτισμέ-
νος:

—Πείραζι τοῦ παλιόφρεσου, τώρα
σὰς π’ράζ’ οὐ φέσους; λέει.

(Λόγια παρόμοια μετὰ τὴν παροι-
μία: «οὔτε στὸ σακί, οὔτε στὸ σα-
κούλι».)—

ΣΗΜ.—Κολατσιώνης ἦταν παρα-
γκῶμι. Τ’ ἀρχικὸ ἐπώνυμό του:
Μπούρας ἢ Μπουραζέρης. Τὸ σπί-
τι του ἐκεῖ ποὺ σήμερα τὸ Μαρδο-
κωσταίκο. Παιδιά του ὁ Βασίλης
(παππούλης τοῦ μακαρίτη Γιατροῦ),
ὁ Σπύρος (Σιαδημοσπύρος, πατέρας
τοῦ λεγόμενου Κολαρμάνη), ἡ Τάν-
τω (Μαρούδα) καὶ ἡ Ἀσήμω
(Ντούζου).

Ὁ Κολατσιώνης, ξαῖκουστός χω-
ρατατζῆς (κλίση πρὸς τ’ ἀστειολο-
γήματα εἶχαν καὶ οἱ ἀπόγονοί του),
ἔλεγε μετὰ λογοπατικτὴ διάθεση, γιὰ
τὰ τέσσερα παιδιά του:

Ὁ Βασίλης νὰ βασιλέψει,
ὁ Σπύρος νὰ σπυριάσει,
ἡ Τάντω νὰ τεντώσει
κι ἡ Ἀσήμω ν’ ἀσημώσει.—

Δ. Φ.

*

ΒΛΑΧΟΣ.. ΤΟΥΡΙΣΤΑΣ

Ὁ βλάχος κατέβηκε στὴν πόλη.
Στάθηκε σὲ μιὰ θιρίνα μαγαζιοῦ
καὶ χάζευε.

—Ὅριστε, κύριε, τί θέλετε, πε-
ράστε μέσα! τοῦ λέει ὁ ὑπάλληλος.
Κι ὁ βλάχος:

—Π’ράζ’ ἀπ’ τ’ράου; (Πειράζει
ποὺ τηρᾶν=βλέπω) ρωτάει.

—Αἱ ἔλεος τουρίστας θά’ναι,
συλλογίστηκε ὁ ὑπάλληλος ποὺ δὲν
κατάλαβε τί εἶπε ὁ βλάχος.—

Δ. Φ.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ὑπὸ τῆς Τίνας Ν. Μπαζιώνη, μαθήτριας στ’ Δημοτικὸ

Σὲ λίγες μέρες φθάνουν οἱ ἀπό-
κριες. Ὁ στοχασμὸς μας ἀνατρέχει
στὰ περασμένα γιὰ νὰ θυμηθοῦμε
παλιὰ ἀποκριάτικα ἔθιμα καὶ γλέν-
τια, προπαντὸς στὰ χωριά, ὅπου
διατηροῦνται πιὸ ζωντανὲς καὶ ἀγ-
νὲς οἱ παραδοσιακὲς ἐκδηλώσεις τῆς
ἀποκριᾶς καὶ ὅλων τῶν γιορτῶν.

Ἐγὼ θὰ προσπαθῶ νὰ σὰς πε-
ριγράψω τὶς ἐκδηλώσεις καὶ τὰ ἔ-
θιμα τῆς Ἀποκριᾶς, ποὺ γίνονται
στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τῶν γονέ-
ων μου. Ἡ περιγραφή στηρίζεται
στὶς ἀφηγήσεις τῆς γιαγιάς μου καὶ
τῶν γονέων μου ἀπὸ ὅ,τι ἔζησαν καὶ
ἄκουσαν.

Τὴν Κυριακὴ τῆς «Ἀπόκρεω», ἡ
Κρεατίνης δηλαδὴ τὴν προηγούμενη
Κυριακὴ τῆς τυραποκριᾶς ἀρχίζουν
οἱ μπουλές ἢ οἱ μασκαράδες. Μικροὶ
καὶ μεγάλοι ντύνονται, ἀρκοῦδες
καὶ διάφορα ἄλλα ζῶα, καθὼς καὶ
οἱ ἄνδρες σὲ γυναῖκες καὶ οἱ γυναῖκες
σὲ ἄνδρες, γυρίζουν στοὺς δρόμους
καὶ στὰ σπίτια τοῦ χωριοῦ. Οἱ μ-
σκαράδες ὅταν συναντοῦν χωριανούς
στὸ δρόμο τοὺς καρδουνίζουν καὶ
τοὺς κάνουν πηδήματα, κινήσεις καὶ
χοροὺς νὰ γελᾶνε, χωρὶς οἱ ἴδιοι νὰ
μιλᾶνε, φοβούμενοι νὰ μὴν ἀποκα-
λυφθοῦν ποιοὶ εἶναι. Προσπαθοῦν νὰ
μείνουν ἀνώνυμοι στοὺς ἀμασκάρευ-
τους.

Οἱ μασκαράδες γυρίζουν πα-
ρέες - παρέες, στὰ σπίτια προπαν-
τὸς τὰ βράδια, τῶνε καὶ πίνουν ὅ-
τι τοὺς δίνουν καὶ κάνουν καὶ λένε
πολλὰ ἀστεῖα ἀκόμη καὶ παλιοκου-
βέντες. Οἱ μασκαράδες κρατᾶνε μιὰ
κάλτσα γεμάτη στάχτι μετὰ τὴν ὁποία
θαρᾶνε τοὺς ἀμασκάρευτους.

Τὴν Κυριακὴ τῆς τυροφάγου ἡ
τυραποκριᾶς φουντώνουν οἱ ἀποκριά-
τικες ἐκδηλώσεις καὶ ξεφαντώνουν
ὅλοι.

Οἱ νοικοκυρὲς φτιάχνουν κρέατα,
πίττες (κρεμμυδόπιτες ἢ κολοκυθό-
πιτες) καὶ τοπικὰ γλυκά.

Οἱ ἀνύπαντρες φτιάχνουν ἀλμυ-
ροκούλουρα καὶ τὰ βάζουν κάτω ἀ-
πὸ τὸ μαξιλάρι τους γιὰ νὰ ὀνειρεῦ-
τοῦν ποῖον θὰ παντρευτοῦν.

Τὴν Κυριακὴ γυρίζουν καὶ πολ-
λοὶ ξενιτεμένοι τοῦ χωριοῦ γιὰ νὰ
γιορτάσουν μετὰ τοὺς δικούς τους. Τὸ
βράδυ γίνεται μεγάλο γλέντι μετὰ
πλοῦσιο τραπὲζι καὶ κρασκοτάνου-
ξη, σαλάτες καὶ μετὰ κανένα ὑπόλοι-
πο μεζὲ ἀπὸ λουκάνικο. Οἱ εὐχὲς
πάντα καὶ ἔρχονται «καλὴ σαρακο-
στή» «καλὴ λαμπρὴ» κ.λ.π.

Στὴ γωνιά τοῦ τζακιοῦ, βάζουν
αὐγὰ τόσα ὅσοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι
στὴν τάβλα τοῦ σπιτιοῦ κι ἂν κανέ-
να μέλος τῆς οἰκογενείας λείπει τοῦ
βάζουν αὐγὸ.

Ὁ πιὸ γέρος τῆς οἰκογενείας τὰ
ὀνομάζει καὶ μετὰ τὰ σκεπάζουν
στὴ χόβολη ποὺ ἔχει γίνε ἀπὸ τὰ
ξύλα τῆς γωνιάς ποὺ κήκαν. Ὁ ὁ-
ποῖος τ’ αὐγὸ ἰδρώσει θεωρεῖται τυ-
χερὸς καὶ πολὺ καλὸ γι’ αὐτόν. Ὁ ὁ-
ποῖος τ’ αὐγὸ πηδήσει αὐτὸς θεω-
ρεῖται ζαδὸς (νευρικός).

Στὸ τέλος σερβίρονται ἀπὸ τὶς
νοικοκυρὲς οἱ πίττες σὲ φιλιὰ δηλα-
δὴ σὲ κομμάτια καὶ τὰ γαλακτομ-
πούρικα. Συνεχίζονται τραγούδια
τῆς τάβλας καὶ μετὰ ἀκολουθεῖ ὁ
πατροπαράδοτος χορὸς μετὰ τραγού-
δια τοῦ στόματος διότι τότε δὲν ὑ-
πῆρχαν κασσετόφωνα καὶ τὰ σχετι-
κὰ πικ-ἄπ, ἀλλὰ κανένα γραμμόφω-
νο κι αὐτὸ σπᾶνιζε.

Τὸ γλέντι τελείωνε ἀργὰ τὰ με-
σάνυχτα μετὰ εὐχὲς γιὰ μιὰ καλὴ σα-
ρακοστή καὶ μετὰ ἀρκετὲς τουφεκιές.

Τὴν ἄλλη μέρα ποὺ ξημέρωνε ἡ
Καθαρὴ Δευτέρα ὅλοι οἱ χωριανοὶ
ἐτοιμάζουν τὰ σακκούλια τους μετὰ
νηστίσμα φαγητὰ, τουρσιά ἀπὸ κου-

μαντόρια (ντομάτες), κολοκυθᾶκια,
ἐλιές, πιπεριές, σαλάτες, ἀπὸ φα-
σόλια, πράσα, κρεμμύδια, σκόρδα,
μπουγάτσες ζεστὲς καὶ ξεκινᾶνε νὰ
πάνε σ’ ἓνα πέτρινο ὄλων ἔξω ἀπὸ
τὸ χωριό, ποὺ τὸ λένε Αἱ Γιάννη, ὅ-
που χαλᾶν τὰ λεγόμενα «κούλμα».

Τὴν καθαρὰ Δευτέρα πλένουν τὰ
τεντζερέδια καὶ τὰ κακάδια μετὰ ἁ-
λυσίδα γιὰ νὰ καθαρίσουν ἀπὸ τὰ
ἀρτίσιμα φαγητὰ.

Στὸ ὅλων καθόνται ὅλη τὴ μέρα
τῶνε τὰ φαγητὰ τους, πίνουν, καρ-
δουνίζονται, χορεύουν καὶ ἀστετεύον-
ται χωρὶς παρεξηγήσεις. Τὸ κρασί
μεταφέρεται ἐκεῖ μετὰ ζῶνες καὶ
τὸ φαγοπότι «πηγαίνει καπνὸς» δὲ
λείπουν κι οἱ μεθυσμένοι ποὺ κάνουν
τοὺς ἄλλους καὶ γελᾶνε ξεκαρδιστι-
κά.

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ Δ. Σ.

● Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα

Σὰς πληροφοροῦμαι ὅτι συγκοι-
νωσία μετὰ χωρίον Νεοχώριον ἀπεκα-
τεστάθη.

Νομάρχης Θανάπουλος»

Τηλεγράφημα διαμαρτυρίας, ἀπὸ
κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας, κοινο-
ποιήθηκε καὶ στὸ Διοικητικὸ Συμ-
βούλιο τοῦ Συλλόγου μας, μετὰ τὸ ὁ-
ποῖο ζητοῦσαν νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ
ὁδικὴ καὶ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία
καθὼς καὶ ἡ παροχὴ τοῦ ἠλεκτρι-
κοῦ ρεύματος.

ΤΟ ΠΑΛΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

● Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελίδα

παδέξια, ὥστε νὰ τοὺς ἐπαρκεῖ ἓνα
ταψὶ τόπος.

Τὸν καιρὸ τῆς φουστανέλας ὁ πρῶ-
τος ἔφερε πάντοτε τὴ δεξιὰ ἀπαλά-
μη ἀνοικτὴ στὴ θέση τοῦ σελαχιού.
Ἔτσι σὲ κάθε ἀπότομη κίνηση βά-
σταγε στρωμένη τὴ φουστανέλα του,
νὰ μὴ θγιοῦνε τὰ «χαμπεροχάμπερα»
στὸ φόρο (γιατὶ οἱ κάλτσες ἔφτα-
ναν ὡς τὰ μηριὰ καὶ τὸ συντρίφι
δὲν εἶχε κουμπιά) καὶ ντροπαστεῖ.

Στὸ «τσάκισμα» τοῦ μαζωκτοῦ χο-
ροῦ ὁ μπροστινὸς κι ὁ θασταχτῆς πᾶ-
νονταν ἀντικρυστὰ χέρι μετὰ χέρι
καί, δίκως νὰ ξεπολυθοῦν, πῆδαν
μπρὸς—πίσω καὶ φράπ! ἔφερναν κι
ἀπὸ μιὰ γυρβολιά.

Οἱ γυναῖκες ἀπόφευγαν (καὶ ἀ-
ποφεύγουν) κάθε τολμηρὴ καὶ πα-
ρεξηγῆσιμη χορευτικὴ κίνηση. Ἄμ-
τι γιὰ ντροπὲς εἴμαστε, ἢ νά’χουν
νὰ λένε οἱ σηκαπθώστρες;

Ὅσοι δὲ χορεύουν, «κάνουν χά-
ζι». Οἱ παλιοὶ καθόνταν στὰ πέτρι-
να πεζούλια ποὺ ἦταν ὀλοτρόγυρα
στὸ χοροστάσι. Οἱ φουστανελάδες
«στέκονταν ὀρθοὶ καὶ μὴ καθοῦμε-
νοι», ἢ καθόνταν τοιπεστωτὰ σὲ ψη-
λὰ σκαμνιά, ὥστε ἡ φουστανελά νὰ
πέφτει ριχτὰ καὶ νὰ μὴν τσαλακώ-
νεται. (Στὴν καρέκλα στριμώνεται
καὶ τσαλακώνεται ἡ φουστανελά).

Οἱ γυναῖκες —γριές, κῆρες, γκα-
στρωμένες, μικρομάνες— «σταλικο-
πόδιαζαν σὲ καμινὰ ἀκρούλα».

Τώρα, ὅσοι κάνουν χάζι, ἄντρες
καὶ γυναῖκες, ἠλικιωμένοι καὶ νέοι,
«πιάνουν τραπέζια» ἔξω ἀπ’ τὰ μα-
γαζιά.
Καὶ τὰ παιδιά; Τὰ παιδιά, ἂν δὲν
παίζουν, θὰ γυροφέρνουν τὰ παιγ-
νίδια ποὺ κάποιοι γυρολόος ἔχει
ἐξαπλωμένα ἢ θὰ «θαυμάζουν» τὰ
ὄργανα. (Ἐμεῖς παιδιά παραφυλά-
γαμε ν’ ἀρπάξουμε κάνα κομμένο
τέλι ἀπ’ τὸ λαοῦτο ἢ τὸ σαντούρι,
νὰ φκιάσουμε «ταμπρά».)—

ΜΗΝΥΜΑ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ὁ Σύλλογος βοηθᾷ τὸ χωριό, διατηρεῖ τὴ σύμφιξη
τῶν σχέσεων τῶν ἀπανταχοῦ συγχωριανῶν, τρέχει
στοὺς ἀσθενεῖς, παρειαρίζεται σὲ εὐχάριστες καὶ δυσά-
ρεστες περιπτώσεις τῶν συγχωριανῶν, καὶ καλλιεργεῖ
τὴν ἀγάπη τῶν Νεοχωριτῶν.

Ἐὰν πιστεύεις καὶ σὺ στὰ ἀνωτέρω, γράψου μέλος
τοῦ Συλλόγου σου, γιὰ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμπαράσταση.
Ὁ Σύλλογος εἶναι πάντα κοντὰ στοὺς Νεχωρίτες, ἄς
ἔρθουν καὶ αὐτοὶ κοντὰ του.